

Sygn. akt I ACz 1686 /15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Łodzi, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia **SA Krystyna Golinowska (spr.)**

Sędziowie: **SA Anna Miastkowska**

SO (del) M. nna R. – M.

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 roku w Łodzi na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **O. K. – pełnomocnika finansowego Komitetu Wyborczego Wyborców Studia (...) przy Szpitalu**

z udziałem **A. K. – Komisarza Wyborczego w C.**

o uchylenie postanowienia Komisarza Wyborczego w C.

na skutek zażalenia skarżącego

od postanowienia Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 22 lipca 2015 r.

sygn. akt I Ns 153/15

postanawia :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 1686/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w Płocku odrzucił skargę O. K. – pełnomocnika finansowego Komitetu Wyborczego Wyborców Studia (...) przy Szpitalu jako niedopuszczalną.

W uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia Sąd I instancji ustalił, że postanowieniem z dnia 25 maja 2015 r. Komisarz Wyborczy w C. przyjął łączne sprawozdanie finansowe Komitetu Wyborczego Wyborców Studia (...) przy Szpitalu o źródłach pozyskanych funduszy oraz poniesionych wydatkach na cele wyborcze, stwierdzając uchybienie polegające na przyjęciu korzyści majątkowej w kwocie 98, 43 zł. Sąd meriti stwierdził, że na mocy art. 145 § 5 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy odwołanie służy jedynie od postanowienia o odrzuceniu sprawozdania finansowego komitetu wyborczego, przy czym rozpoznaniu podlegają wyłącznie przyjęte w zaskarżonym postanowieniu podstawy odrzucenia sprawozdania. W razie stwierdzenia przez organ wyborczy uchybień w sprawozdaniu, które nie skutkują sankcją odrzucenia sprawozdania ustawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia decyzji komisarza wyborczego. W tych warunkach Sąd Okręgowy odrzucił skargę na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 145 § 5 Kodeksu Wyborczego /a contrario/.

Powyższe orzeczenie zaskarżył zażaleniem skarżący, wnosząc o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia i uchylenie postanowienia Komisarza Wyborczego w C. w części dotyczącej kary w kwocie 98, 43 zł.

W uzasadnieniu skarżący podtrzymał twierdzenia zawarte w skardze, z których wynika, że pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego dołożył należytej staranności przy zakładaniu rachunku wyborczego przez bank. To bank popełnił szczegółowo opisany w skardze i załączonych do niej dokumentach błąd w procedurze zakładania pierwszego rachunku, co nie powinno obciążać pełnomocnika finansowego komitetu wyborczego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i podlega oddaleniu na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 i 13 § 2 k.p.c.

Trafnie wskazał Sąd pierwszej instancji, że zakwestionowane przez skarżącego postanowienie Komisarza Wyborczego nie podlega zaskarżeniu. Stosownie bowiem do przywołanego art. 145 § 5 Kodeksu Wyborczego odwołanie do sądu powszechnego przysługuje pełnomocnikowi finansowemu wyłącznie od postanowienia komisarza wyborczego o odrzuceniu sprawozdania finansowego. W rozpoznawanej sprawie zaskarżonym postanowieniem komisarz wyborczy orzekł o przyjęciu sprawozdania. Wniesienie środka zaskarżenia od powołanego orzeczenia jest zatem niedopuszczalne z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej. W tych warunkach rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego odpowiada prawu, co skutkuje oddaleniem zażalenia.

Na marginesie powyższych rozważań, w istocie niekwestionowanych przez skarżącego, celowe wydaje się stwierdzenie, że analiza złożonej przez pełnomocnika finansowego skargi oraz uzasadnienia zażalenia wskazuje, iż nie kwestionuje on, co zresztą oczywiste, postanowienia komisarza wyborczego o przyjęciu sprawozdania finansowego, lecz dokonane przez organ wyborczy stwierdzenie o przyjęciu korzyści majątkowych udzielonych komitetowi wyborczemu z naruszeniem przepisów Kodeksu wyborczego. Jak stanowi § 5 art. 149 Kodeksu wyborczego przyjęcie korzyści majątkowych z naruszeniem przepisów kodeksu stwierdza właściwy organ wyborczy w postanowieniu o przyjęciu lub o odrzuceniu sprawozdania finansowego. Wobec ustalenia uchybień w powyższym zakresie, komisarz wyborczy prawidłowo pouczył, że zgodnie z art. 149 § 4 Kodeksu wyborczego komitet wyborczy może **dobrowolnie** wpłacić równowartość środków określonych w art. 149 § 1 na konto urzędu skarbowego właściwego dla jego siedziby. W przypadku niedokonania wpłaty zastosowanie ma postępowanie określone w art. 149 § 6 Kodeksu wyborczego polegające na zainicjowaniu postępowania sądowego o orzeczenie przepadku stwierdzonej korzyści majątkowej. Dopiero w tym postępowaniu pełnomocnik finansowy może dowodzić nieprawidłowości orzeczenia komisarza wyborczego w przedmiocie stwierdzenia wadliwości przy przyjęciu korzyści majątkowych.

Z tych wszystkich względów Sąd odwoławczy orzekł jak w sentencji postanowienia.